

geluid horen, waarop alles doodstil de bramenbosjes inschoot. Hadden ze mij nu pas ontdekt? Maar nee; daar kwamen twee eksters aan. En toen ik goed rondkeek, zag ik dat de Klauwierenman nog boven op een struik zat; waakzaam gluurde hij rond en aldoor sloeg hij alarm. Pas toen de eksters geheel uit het gezicht waren verdwenen, maakte hij zijn gewone „tjèk” geluid waarop de hele familie weer tevoorschijn kwam en doorging, alsof er niets gebeurd was.

Dat bewijst dus wel, hoe de vader zich hier verantwoordelijk voelt voor het hele gezin!
Nijmegen. A. W.

Kraanvogels in de Wieringermeer. Sinds de Meimaand zwerven hier in den Wieringermeerpolder steeds een paar Kraanvogels (Kroonkraan) telkens weer ziet men ze bij de Riet Tochten (ondiepe kanalen). Eind Augustus zag ik ze nog in Sectie 7, dit is hun geliefkoosd verblijf.

Zouden ze uit een vogelpark ontsnapt zijn?
Middenmeer, 4 Sept. '40.

H. J. GEURKINK.

Wouw. Het lijkt me de moeite waard, U te berichten dat ik Vrijdag 6 September in de Meeuwenkolonie te Wassenaar een wouw heb waargenomen. Hij kwam uit Noordelijke richting zwevend en schroevend over de duinen heenzetten en ik kon hem een tijdlang door de kijker volgen. De duidelijk gevorkte staart, alsook de witte kop en dito vlekken aan de onderkant van de vleugels met het donkere buizerdschild waren goed te zien. Boven op de vleugels vertoonde hij lichtere en donkerdere grijze partijen. Grootte was ongeveer als buizerd, eerder iets forscher en relatief slanker. Ten overvloede heb ik thuis mijn indrukken met verschillende beschrijvingen vergeleken o.a. Brehm en L. Tinbergen.

Wassenaar.

H. P. DOOREMANS.

Zeldzame broeders. Twee jaar geleden schreef ik U over het waarschijnlijk broeden van de Grote Zaagbek in de omgeving van Arnhem. U heeft toen dat schrijven opgenomen in „De Levende Natuur” en mij verzocht het volgend jaar goed op te letten, maar ondanks mijn sporen, liet de grote zager zich dat jaar niet zien.

Dit jaar kon ik in het begin niet waarnemen door de oorlogstoestanden. Nadien echter heb ik succes gehad, midden Juli n.l. trof ik op de Rijn ten Oosten van Arnhem een ♂, een ♀ en 3 jonge grote zagers aan. Ik heb mijn waarneming gecontroleerd in diverse bekende vogelboeken en kwam tot het zelfde resultaat, een vergissing is uitgesloten.

De vogels waren weinig schuw, waarschijnlijk tijdens de vorstperiode aan de mensen gewoon geraakt, ik kon ze tot op ± 20 m naderen met mijn kano.

Dit jaar zag ik bovendien, op een kanotocht, nog een ♂ grote zaagbek, die zich op de IJssel in de buurt van het Twente-Rijn kanaal ophield. Verder trof ik op de Regge bij Ommen een ♂ Brilduiker aan in gezelschap van een ♀ Zomertaling met 4 jongen, of deze kruising mogelijk is, weet ik niet. Het kan natuurlijk toevallig zijn geweest, dat deze beide vogels zich in elkaars nabijheid bevonden. Ik had geen tijd voor een verdere waarneming.

In Ommen sprak ik een zeer enthousiast vogelwaarnemer, die mij vertelde, dat hij dit voorjaar op het terrein van P. I. A. te Ommen een Nonnetje had zien rondzwemmen met 6 jongen. Hij had zijn waarneming in een vogelboekje vergeleken en was tot het resultaat gekomen, dat het inderdaad het Nonnetje was. Ik ben tot mijn spijt zelf niet in de gelegenheid geweest ook dit bijzondere broedgeval waar te nemen.

Een paar jaar geleden is mij ter ore gekomen dat in Januari 1933 een kruisbek, met succes, 4 jongen heeft groot gebracht op „Huize Middenbos” te 't Joppe bij Gorsel (Gld.).
Arnhem. TH. A. RENNSSEN.

Dat Nonnetje vertrouw ik niet heelemaal. Maar je kunt nooit weten. Er broeden er in het gebied van de delta's van Wolga en Donau en wel aan zoetwater-stroomen en plassen in boschachtige streken.
JAC. P. TH.

Raphidia xanthostigma. Van den heer Ferd. Wegkamp te Naarden, ontving ik verleden jaar zomer een exemplaar van de kameelhalsvlieg. Bij een autorit door Brabant, had het diertje zich in het bosch bij Deurne aan een mantel vastgehecht (gehaakt) en was aldus naar het Noorden meegereden.

Waar de kameelhalsvlieg in Nederland, volgens Oudemans, slechts vertegenwoordigd wordt door 2 genera met een gering aantal soorten en relatief zeldzaam is, voeg ik een afbeelding van het gevangen ♀ van *Raphidia xanthostigma* hierbij. Deze vorm is, hoewel niet veelvuldig toch de meest voorkomende soort, de overige kameelhalsvliegen vallen onder de rubriek z.z.

Fig. 1, geeft het dier te zien met uitgespreide vleugels (spanwijdte bijna 2cm). Opvallend zijn: